

Corporraritats

Milena Albán Carrasco, Paula Corberó, Armand López Rodríguez, Ferran Mancera,
Latoya Inés Serna García, Laia Velasco Flo

Exposició d'obres generades en el marc del Màster de Producció i Recerca Artística –línia Art i Tecnologia de la Imatge (ATI)– de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona.

18.06 - 5.07.26

Mediació

Aquesta exposició es concep com un cos travessat per múltiples realitats que troben un fil conductor en la raresa. Es tracta d'una raresa col·lectiva –el tramat dels sis projectes que ens habiten i transformen– es desplega en interseccions que travessen qüestions com el cos esgotat que cuida, la identitat vinculada a la imatge que tenim de nosaltres mateixos, la qüestió del territori des de la perspectiva del subjecte desplaçat, la defensa de l'autonomia corporal, els cossos digitalitzats travessats per dispositius de poder, i aquells que es creuen merament éssers pensants.

La idea que vol destacar l'exposició és que el cos és un territori viu que es transforma i adquireix un nou significat mentre camina, observa, toca i sent; mentre es construeix dins de les esferes polítiques i socials. El cos és un camp d'acció reflexiva quan trenca les fronteres disciplinàries i crida l'atenció sobre les seves tensions, vulnerabilitats i afectes. En aquest sentit, els diversos àmbits artístics –violència i estigma, consciència, tecnologia, natura, territori, cures– es presenten com un espai de sensibilitat compartida. Les obres es converteixen en un cos viu i col·lectiu, que convida a la reflexió sobre els límits d'allò sensible dins dels camps estètics i conceptuals.

Milena Albán Carrasco

¡Vivienda carajo!, és una instal·lació audiovisual que problematitza la inestabilitat residencial a Espanya des d'una identitat migrant equatoriana, en diàleg amb els rastres i les memòries dels cossos que habiten el territori. L'obra articula arxiu íntim i testimonial a través d'una visualitat i una sonoritat fragmentades, posteriorment intervingudes i desplaçades, amb la finalitat de qüestionar les violències, tensions i fragilitats que travessen l'experiència d'habitar. La peça emergeix d'una por persistent: perdre o no poder accedir a un habitatge digne.

Paula Corberó

Libro y paisaje és un projecte de recerca nascut de la connexió entre l'assaig *La soberanía del bien* i la novel·la *El mar, el mar*, dues obres d'Iris Murdoch. La *Pintura* es va crear a partir d'un viatge des del text de la novel·la fins al nord d'Anglaterra, el paisatge que la va inspirar. El *Libro* recorre el viatge, el procés i allò que roman invisible però que ha fet possible el quadre.

Armand López Rodríguez

Yo soy "Yo" és una instal·lació que qüestiona el paper del cos com a mitjà pel qual ens situem en el món i construïm la nostra realitat. Mitjançant la distorsió de la imatge corporal, es fa possible percebre la identitat d'una manera diferent de la que hem treballat tant per construir. És la nostra identitat una interpretació de la percepció que formem a partir del reflex del nostre propi cos? Quan la percepció es percep a si mateixa, s'obre un espai d'autoobservació en el qual el jo deixa de representar-se com una forma fixa, creant així un espai suficient perquè sorgeixi la consciència.

Ferran Mancera

Un cuerpo nuevo és una màquina del temps. Un rellotge on coexisteixen diferents freqüències i temporalitats, vinculat al suport diari a persones diagnosticades d'una malaltia mental en contextos marcats per la fragilitat, la precarietat i l'absència de xarxes de suport. Aquí, la repetició, l'espera, la presència i l'acompanyament sostingut s'evidencien en els gestos més petits.

L'obra ens convida a acostar-nos i a posar llum a aquelles realitats que normalment queden ocultes o estigmatitzades, desplaçant la nostra atenció cap a l'ètica de la cura i la interdependència. *Un cuerpo nuevo* proposa una reflexió sobre la vulnerabilitat compartida i sobre aquelles vides –les nostres– que naveguen contínuament a prop del límit del que és suportable. Es crea un espai sensible des del qual abordar les tensions que travessen l'experiència de la sobrecàrrega psíquica.

Latoya Inés Serna García

Cartografías de TRANSformación és un relat íntim del meu temps a La Cantina i de la relació que vaig establir amb les meves amigues, les putes. Parla de com, gràcies al seu coratge i la seva valentia, van ser capaces de veure'm i, en fer-ho, em van permetre reconèixer-me. Aquest període de la meua vida es va convertir en l'espai on vaig poder construir la meua identitat, habitar-la i, ahora, assumir-me puta.

Aquesta sèrie d'escenes, aquesta història, és la meua memòria viva. Un viatge a través dels afeccions, els perills, els desitjos i les contradiccions que travessen aquest univers. Més que una *corporraritat* / confesió, aquest és el meu crit de guerra. La meua manera de prendre i assumir una postura política a través de la imatge, la memòria i l'experiència encarnada.

Laia Velasco Flo

Videojoc fanziner fanzín jugarer és una exploració del que podria implicar la creació en l'àmbit dels videojocs autopublicats amb eines senzilles. Aquesta exposició presenta obres que qüestionen quines altres maneres hi ha de crear videojocs fora del sistema industrial, basant-se en l'experiència personal i en com aquestes es podrien relacionar amb la materialitat. Els objectes, que s'assemblen a joguines, contenen xips que utilitzen el gest d'acostar-hi el propi dispositiu mòbil com a portal per accedir al món digital del videojoc en peces que no semblen digitals, ja que no tenen pantalla i no estan envoltades de cables.